

28.10.2019/EN

Wersja polska 05.11.2019

Wzorzec FCI nr 42

JÄMTHUND

(Szwedzki pies na łosie)

TŁUMACZENIE (z języka angielskiego) : Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Szwecja.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:

04.09.2019.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski, **wykorzystywany przede wszystkim do polowania na łosie, ale także niedźwiedzie i dziki.**

KLASYFIKACJA FCI : Grupa 5 - Szpice i psy pierwotne.

Sekcja 2 - Nordyckie psy myśliwskie.

Podlegają próbom pracy tylko w

krajach nordyckich (Szwecja, Norwegia, Finlandia).

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Jämthunda **oficjalnie** uznano za odrębną rasę dopiero w 1946 roku, mimo, iż jest to bardzo stary typ psa, znany już od czasów, gdy zaludniona została północ Szwecji. Przyczyną tak późnej rejestracji był fakt, iż mniejsze norweskie elkhundy i jämthundy sędziowano na wystawach jako tę samą rasę. Ostatecznie sytuacji takiej nie dało się dłużej utrzymać.

Jämthund używany jest głównie do polowania na łosie; czasem też na niedźwiedzie, **dziki** i rysie. **Od psa tej rasy oczekuje się, że będzie w stanie osaczać zwierzynę, przez większość czasu w aktywny sposób, co wymaga od niego dużej siły i wytrzymałości.**

WRAŻENIE OGÓLNE : Duży, prostokątny szpic, suchy, silny, mocny, lecz jednocześnie zwinny, o dobrej postawie. Tułów nie może sprawiać wrażenia długiego czy zbyt ciężkiego.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Odważny i energiczny, lecz zarazem stoicko spokojny.

GŁOWA : Sucha i wydłużona, proporcjonalnie szeroka między uszami.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Lekko wysklepiona.

Stop: Wyraźny, ale nie przesadnie mocny..

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny, szeroki, o dobrze rozwartych nozdrzach

Kufa: Kufa, mierzona od stopu do nosa, jest nieco krótsza, niż odległość od stopu do potylicy. Równomiernie zwęża się w kierunku czubka nosa. Czy to widziana z góry, czy z boku, nie może być spiczasta. Grzbiet nosa prosty, szeroki i mocny.

Wargi: Ściśle przylegające.

Szczęki/ uzębienie : Zgryz nożycowy.

Policzki: **Dobrze umięśnione, ale nie nazbyt wydatne.**

Oko: Lekko owalnego kształtu, brązowe, o bystrym, lecz łagodnym wyrazie.

Ucho: Wysoko osadzone, idealnie stojące, spiczaste i ruchliwe, o długości przekraczającej nieznacznie szerokość u nasady.

Wnętrze ucha dobrze owłosione.

SZYJA: Długa, sucha i mocna, wysoko noszona.

TUŁÓW: Mocny i suchy, długości przekraczającej nieco wysokość w kłębie.

Linia górna: Prosta, lekko opadająca od kłębu do zadu.

Lędźwie: Szerokie i dobrze rozwinięte.

Zad: Szeroki i tylko nieznacznie opadający.

Klatka piersiowa: Głęboka; żebra dobrze wysklepione.

Linia dolna: Brzuch lekko podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, średniej długości, równomiernie gruby.

Noszony **nisko, luźno zawinięty przy udzie. Obficie owłosiony, ale bez pióra.**

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Łopatką: Długa, skośnie ułożona.

Łokieć: Przylegający do klatki piersiowej.

Przedramię: Proste, suche, o mocnym kościu.

Śródrezcze: Mocne, lekko nachylone.

Przednie łapy: Mocne, raczej owalne, ustawione prosto do przodu, o zwartych palcach.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wrażenie ogólne: Widziane od tyłu – równoległe.

Udo: Szerokie i dobrze umięśnione

Kolano: **Zdecydowanie** dobrze kątowne.

Podudzie: Mocne i dobrze umięśnione

Staw skokowy: **Zdecydowanie** dobrze kątowny.

Śródstopie: Mocne i nie za długie

Tylne łapy: **Mocne, raczej owalne, ustawione prosto do przodu, o zwartych palcach.**

RUCH : Zdecydowany, swobodny, z dobrym wykretem. W klusie pies **niemalże „sznuruje”**.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy dosyć ściśle przylegający, lecz nie leżący płasko. Podszerstek krótki, miękki, jasny, preferowany kremowego koloru. Szata gładka na głowie i przodzie kończyn, dłuższa na szyi, klatce piersiowej, ogonie oraz z tyłu kończyn i ud.

MAŚĆ: Jaśniejszy i ciemniejszy odcień maści szarej.
Charakterystyczne znaczenia: jasnoszare lub kremowe na bokach kufy, policzkach, podgardlu, klatce piersiowej, brzuchu, kończynach oraz pod ogonem.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy: 57-65 cm. Idealna wysokość: 61 cm.

Suki: 52-60 cm. Idealna wysokość: 56 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od ich nasilenia oraz wpływu na zdrowie i komfort życia psa **oraz jego zdolność do wykonywania tradycyjnej pracy**.

- Żółte oczy.
- **Wysklepione czoło.**
- **Wydatne policzki.**
- Ciasno skręcony ogon. **Ogon zbyt krótki, zbyt luźny i niedotykający grzbietu.**
- **Wyraźne, nieprzerwane pasmo bieli, tzw. „krawat”, biegnące aż do przedpiersia.**
- **Brak typowych, jasnych znaczeń na szyi i mostku.**
- **Maść z czarnym nalotem, wyglądająca jak usmolona.**

WADY DUŻE:

Słaba, niedorozwinięta żuchwa

Spiczasta kufa.

Brakujące zęby, inne, niż P1 i M3.

Nieprawidłowe proporcje, zbliżone do kwadratu.

Lekka **lub** zbyt ciężka budowa.

Lekki kościec

Płaskie, **luźne** łapy.

Niedostateczne kątownie przednich i/ lub tylnych kończyn.

Cienki, biczowaty ogon.

Sierść zbyt krótka lub nie dość zwarta.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

Agresja lub nadmierna lęklivość.

Wysokość w kłębie inna, niż podana we wzorcu.

Przodozgryz lub tyłozgryz.

Wiszące uszy.

Brak charakterystycznych kremowych znaczeń **na kufie i policzkach**.

Uwaga:

Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym..

Do hodowli mogą być użyte jedynie sprawne fizycznie i zdrowe psy, o budowie typowej dla rasy.

Ostatnie zmiany zaznaczono tłustym drukiem.

